

מכתבים

(המשך מעמוד 8)

חילול השבת על האוטובוסים ועל המטוסים.

שלמה פרנקל מתייחס במאמרו. כל אחד שווה מליארד" (העולם הזה" 10 באוגוסט '83) לבעית טיסות אל-על בשבת וקובע: "מטוסי אל-על עדיין טסים בשבתות, כאשר שיטה עקיפה אחת החליפה שיטה עקיפה אחרת."

הרשו לי להודיעכם, שלפחות בנושא זה מר פרנקל פשוט טועה. אל-על, נתיבי אויר לישראל בע"מ, לא טסים בשבתות ובמועד ישראל בשום צורה ואופן — לא בשיטת עקיפה זו ולא בכל שיטת עקיפה אחרת. אנו פשוט לא טסים בשבתות ובמועד ישראל, בהתאם להוראות הממשלה. קלמן בראון, דובר אל-על, לוד

סיקרה ערשה

הזמרת ראתה את תמונתה בהעולם הזה" (2392, ה-6)

מתנה יקרה לגבר יקר, "רויאל קופנהגן"

יותר מזה אי אפשר.

להשיג בכל בו שלום, בפרפומריות המובחרות ובחנויות הפטורות ממכס בלבד. יבוא והפצה: נירין בע"מ ת"א. טל. 03-289391

קוראה שמיר האף במקום הנכון

העובדה שבבייסי עזמאי יחסית, שוררת בו אווירה מימסדית. מחקר מלמד, כי דווקא השירות הממשלתי נוקט בשנים האחרונות עמדה נגד האיגורים המקצועיים ונגד השמאל במפלגת הלייבור. לעומת זאת, הרשתות המיסחריות חופשיות מאימת המיסד וגישתן ליברלית יותר. יהודית ארלשטיין, לונדון

כתושבת לונדון כרצוני להעיר: כיום יש באיור לונדון ארבעה ערוצי שידור, שניים של בייסי, השלישי הוא ערוץ מסחרי ותיק (איטי-יו) וערוץ חדש — ערוץ 4, שהוקם לאחרונה אחרי סערות ציבוריות — גם הוא מיסחרי ומשרר בשעות אחרצהריים.

המילחמה שנשכחה

המאבק להשגת העצמאות הכלכלית לא יהיה קל. זו לא תהיה מילחמת ששת הימים, אלא מילחמת העצמאות — דבריו של יורם ארידור במסיבת עיתונאים. ולנו נראה, משום מה, שהוא יהיה דומה יותר למילחמת הלבנון. יואב זניצה שליו, תל-אביב

איחולים לקראת השנה החדשה

במלאת 5473 שנים לבריאת העולם, לפי האמונה היהודית, שלחו הקוראים את בירכותיהם למערכת העולם הזה. שתמשיכו גם בשנה הבאה ברככם: בלי מורא, בלי משוא פנים. היסטוריון הרומי טקיסוס, שטבע את הביטוי sine ira et studio, לא היה מתבייש בכך! רוחמה לוי, תל-אביב

שנה טובה למערכת העולם הזה. א' שרגאי, צים, חיפה שנה טובה, עם הרכה סקופים וגילויים, שיוכיחו שוב כי אתם השבועון הטוב ביותר בישראל: חביבה רוזן, גבעתיים שנת עבודה פוריה, והעיקר — שנת שלום. יוסי בן, באר-שבע שנה בלי מורא, שנה בלי משוא פנים — ושתמשיכו לשאת את רגל השלום הישראלי-פלסטיני. אברהם רוזן, ירושלים

לידיעת הקוראים

קוראים השולחים מכתבי תביהם מתבקשים לנסח אותם בקצרה, לכתוב אתם במסגרת כתובה ברורה כפול ועל צידו האחד בלבד של הנייר. עדיפות תינתן למצדדים המזוהים למכתבי תביהם.

גלוית ברכה מתרצ"ח איחולים לתשמ"ד

למרות הפירסומת המיסחרית בשני ערוצים, לא התממשו באנגליה שתי סכנות: הפירסומת בטלוויזיה לא פגעה בפירסומת בעיתונות האנגלית.

תגוד עשנח
הקוראת חיפשה את שכו של הכלכלן שנפטר במדור "תמרוצים" והת-אכזבה.
לפני שבועיים נפטר באר צות-הברית בן כהן, יועצו הקרוב של הנשיא פרנקלין רוזוולט, שהיה המוח מאחורי התוכנית הכלכלית "ניו דיל". הוא הצליח, אז, לפני כמעט 50 שנה, להציל מיליוני אמריקאים מאסון העוני והאבטלה.
אין זה פלא שהוא מת נשכח, כמעט אלמוני. באמריקה של רגן אין וזכרים אנשים כמותו, ביחוד שבאותו השבוע עצמו פורסם בווינגטון, כי 15 אחוז (1) מהאמריקאים חיים מתחת לקו העוני.
האמריקאים שכחו אותו — אבל מרוע גם אתם שכחתם, כעוד שזכרתם לציין את מותו של יורי לוויתן במוסקוה? דפנה בן-אהרון, חולון

ובתפוצתה, והערוצים המיסחריים לא הפכו שופרות פוליטיים של מיפלגות השילטון. היפוכו של דבר: תוכניות ביקורתיות נגד ממשלת תאצ'ר מופיעות דווקא בערוצים המיסחריים. מה הסיבות לכך?
הפירסומת בטלוויזיה יקרה, ורק חברות ענקיות יכולות להרשות לעצמן את ההוצאה. אין הטלוויזיה פוגעת במודעות של המפרסם הבינוני או האינדיווידואלי, שממנו באה עיקר הכנסתה של העיתונות. כאשר לצד הפוליטי: על אף

ביוני '83, ו-2389, ה-17 באוגוסט '83, והיא סבורה כי הן אינן מחמיאות לה. שלא יהיה שום ספק: האף שלי נמצא מעל השפתיים — ולא ליד האוזניים; מעל המצח יש לי שיער, כמו לכולם — ולא סנטר. אם מישו לא מאמין, אני מצרפת תמונה.

אסתר שמיר, תל-אביב
● תמונתה של הקוראה — בראש העמוד.

ברכה מפוקפקת

תרצ"ח שולחת איחולי שנה טובה ומאושרת לתשמ"ד. מוכרי כרטיסי-הברכה זכו השנה מן ההפקר. הם ידעו שאיש לא יהיה מוכן לקנות גלויות שעליהם הברכה המזוהה "תשמ"ד מאושרת", לכן הם מוכרים גלויות ישנות, שבהם לא מצויין שמה העברי של השנה החדשה.
לפני 45 שנה לא נרתעו המברכים מפני המשמעות המבהילה, ושלחו לתפוצת העם היהודי גלויות מארץ-ישראל, שאיחלו כל טוב בשנת תרצ"ח.
תרצ"ח מנופפת לך בידה בידידות, תשמ"ד, ומאחלת לך שלא תהי גרועה ממנה. צבי פרידמן, חיפה

ערוצים ללא בלי עריצות

האומנם כל-כך מסוכן הערוץ השני (העולם הזה" 2397, 10 באוגוסט '83)?
צודק אורי אבנרי, כי גישת השילטון כלפי הטלוויזיה גובלת בפאראנויה. השאלה היא, עם זאת, אם הערוץ השני מסוכן כל-כך לחופש העיתונות.